

3. neděle v mezidobí

22. leden 2017

číslo 4.

ročník XII.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Přispěj nám, Bože, na pomoc a shromáždí svůj lid,
abychom chválili tvé svaté jméno.

(Žl 106,47)

1. čtení: Sof 2,3;3,12-13 2. čtení: 1 Kor 1,26-31 Ev.: Mt 5,1-12a

**Žl 146 Blahoslavení chudí v duchu,
neboť jejich je nebeské království.**

**Naše dobré jednání není dobré jen pro
druhé, ale je dobré i pro nás samé**

Roztáhl jsem záclony a podíval jsem se ven z okna teplého a tmavého motelového pokoje. Přál jsem si, aby naše tři malé děti ještě chvíli spaly. Bílé sněhové vločky pomalu usedaly na auta zaparkovaná před motelem. Zim-

ní slunce začalo osvětlovat chladnou a divokou scenérii.

Protože jsme se chystali navštívit Carlsbadské jeskyně, oblékli jsme naše tři děti – všechny mladší deseti let – do teplých bund. Všechny tři byly ze sněhu nadšené a těšily se na den, který je čekal. Po snídani jsme je naložili do auta a vyrazili směrem k jeskyním. Sníh foukal přes dálnici, ale nevytvářel na ní souvislou vrstvu. To se ovšem změnilo, jakmile jsme odbočili na vedlejší silnici.

Před branou, za níž pokračovala silnice do zhruba deset kilometrů vzdáleného parku, stálo auto Národní správy parku. Tři strážci se čvachtali v mrznoucí břečce.

Každý z nich se zastavil u jednoho z aut, která stála před námi. Vypadalo to, že někteří řidiči se s nimi prou. Když přišla řada na nás, přistoupil ke mně mladý muž v uniformě strážce parku. Vypadal unaveně. Zdálo se, že je mu zima a že je nervózní. Dovedl jsem si představit, že by se mnohem raději věnoval své obvyklé činnosti, k níž patřilo odpovídat na zvědavé otázky návštěvníků parku. Dnes byl poslem špatných zpráv.

„Dobré dopoledne, pane. Je mi líto, ale serpentiny vedoucí do parku nejsou dnes pro auta bezpečné. Park je uzavřen přinejmenším do zítřka. Když si zítra zatelefonujete, dostanete informace o aktuální situaci.“ Nehodlal jsem se s ním o faktech nějak přit. „Děkujeme za zprávu. Musí vám být zima“, odpověděl jsem. Zdálo se, že se mu ulevilo. „Díky, pane. Přeji vám pěkný den.“ Otočili jsme auto a vydali se nazpět k motelu.

Všiml jsem si, že cestou můjím kavárnu. „Co kdybychom si dali horkou čokoládu a po ní zamířili na bazén v našem motelu?“ navrhnul jsem. „Hurá, tati! To bude skvělé!“ radovaly se naše děti. Vstoupili jsme do restaurace a ovanula nás vůně horké čokolády a kávy. Bylo tam plno – všude rodiny v zimních kabátech, čepicích a šálách. Když jsme se posadili, vyhlédl jsem z okna na chladnou zasněženou krajinu a uvědomil jsem si, že až se jako rodina budeme cachtat ve vyhříváném krytém bazénu, bude nám mnohem příjemněji než oněm třem strážcům, kteří tam musí celý den trčet. Pak jsem dostal nápad.

„Miláčku, co kdybychom těm strážcům dovezli horkou kávu?“ otočil jsem se na svou ženu. „To je dobrý nápad!“ řekla manželka a už objednávala tři kávy s sebou navíc. Naložil jsem kávy na lepenkový tácek a obklopil jsem je smetánkami a baleným cukrem. Nasedli jsme do auta a zamířili k bráně parku. Objel jsem šňůru aut a zastavil u brány. Vzal jsem kávu a šel k nejbližšímu strážci.

„Chlapi, musí vám tu být zima. Říkali jsme si, že byste si možná dali kávu.“ Strážce byl evidentně překvapený. Vykoktal: „Opravdu děkuji. Moc děkuji.“ Z auta jsme pak viděli, jak zanesl kávu svým kolegům. Něco se ve mně pohnulo, když jsem se za nimi zadíval. Vidět jejich radostné obličej bylo možná lepší než výlet do kaňonu.

Proč je nám dobře, když projevujeme laskavost? Proč je to tak překvapivé pro lidi, kteří jsou jejími příjemci? Mám-li být upřímný, musím se přiznat, že někdy bývám stejně otrávený a stejně nepříjemný jako řidiči, kteří se se strážci hádali. Všichni kráčíme životem se svými vlastními plány. Druhé lidi, kteří nám je zkříží, považujeme za nepřátele, ačkoli oni se mnohdy jen snaží dělat svou práci. Pak se k nim ovšem chováme ošklivě a nedbáme na to, co vlastně prožívají.

Mnohokrát vidíme lidi pouze v jejich rolích. Jsou to strážci parku, prodavačky, bankovní úředníci – a kdovíco ještě. Zapomínáme, že jsou to v první řadě lidé – matky, dcery, bratři, přátelé... Onoho dne mi došlo, že když přicházím do styku s lidmi, měl bych chápat, že jsou něco víc než zaměstnanci, měl bych v nich vidět lidské bytosti, ba dokonce i přátele. A pak nás život začne ještě více těšit! Obdarováním druhého totiž obdarováváme i sami sebe.

(převzato z www.vira.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

21. Pomocníci

Podle čeho poznal Jan Křtitel Ježíše, vzpomínáš si z minula? (...) Ježíš měl Jana také rád. Dobrý kamarád je pro každého moc důležitý. Proč? (...) Král Herodes nechal Ježíšova kamaráda Jana uvěznit. Bylo to v čase, kdy Ježíš odešel odtamtud pryč na sever, do Galileje. Nevracel se ale tam, kde žil předtím s maminkou Marií a Josefem – jak se to jmenovalo? (...) Ted' bydlel v městečku Kafarnaum. A protože mu Jan z vězení už nemohl pomáhat, potřeboval si Ježíš najít nové pomocníky. Čekala ho velká práce, a tu nikdo nemůže dělat sám.

V lesíku za městečkem si kluci stavěli bunkr. Tajně si doma půjčili rýče i lopaty a vždycky odpoledne alespoň na chvíli kopali ve svahu pod kořeny obrovského dubu jeskyňku. Adam si věděl se všim rady. Ze spadlých větví odřezal větvičky a z tlustšího dřeva svázal pevný poklop. „Už to musíš, Martine, dokončit sám. My se příští týden stěhujeme pryč a já musím pomáhat doma balit. Už sem nepřijdu,“ marně potlačoval Adam slzičky. Martinovi se udělalo tak smutno, že ani promluvit nemohl. Adam byl od školky jeho nejlepší kamarád. Tolik tajemství spolu měli. V dalších dnech Adama neviděl ani ve škole. Bunkr ho přestal zajímat. Teprve za dlouhou dobu se vydal do lesíka. Sníh a jarní deště bunkr docela poničily. Dal se do práce, ale nešlo mu to. Co tu pak bude sám dělat? Možná by mohl říct Frantovi, dřív se taky kamarádili, než poznal Adama. Rovnou se za ním vydal. Franta se úplně rozzářil. Už dlouho tušil, že Martin má něco zajímavého. „Jenže musím s sebou brát oba mladší brášky. Hlídam je, když naši nejsou doma. Neboj, už jim bylo pět let, nic neprozradí,“ konejšil zamračeného Martina. Kluci byli vážně dobří. Udělali všechno, co Martin nařídil. A doma ani necekli, když jim maminka hubovala za špinavé tepláky. Příště si dají pozor. Taky čtyři hlavy vymyslí víc než dvě, a tak se kluci spolu vůbec nenudili. Máš i nějaké nové kamarády? (...)

Pána Ježíše čekala mnohem větší práce než stavba bunkru v lese. Víš, co byl jeho úkolem? (...) Lidí v Izraeli bylo mnoho a on chtěl, aby se všichni doslechli o Božím království. Potřeboval si najít dobré žáky, kterým všechno vysvětlí, a oni mu pak budou pomáhat. Budou se od něj učit a půjdou tam, kam to on nestihne. Myslíš, že mohl být tenkrát Ježíšovým učedníkem každý? (...) Ne, jenom ten, kdo měl Pána Boha opravdu rád a nevadilo mu ani nepohodlí cestování, počasí nebo nepřijemní lidé. U jezera v Galileji našel Ježíš své nové přátele – rybáře. Šimona Petra, Ondřeje, to byl Petrův bratr, a bratry Jakuba a Jana. Hned s ním šli a poslouchali ho.

Aktivita: Popros katechetu nebo pana faráře, aby ti ukázal mapu Izraele v době Pána Ježíše. Ukažte si důležitá místa, kudy Pán Ježíš se svými učedníky chodil. Možná se s někým můžeš podívat i na kousek filmu o Ježíšovi a jeho učednících. Nezapomeň se pomodlit za své kamarády.

Koho to co tebe baví, kdo se za tebou rád staví, kdo má také Boha rád, to je dobrý kamarád.

Ohlášky:

✱ **Biřmování** – v pátek 27. 1. 2017 začne příprava na přijetí svátosti biřmování. Sejdeme se v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích. Dle Kodexu kanonického práva je věk pro přijetí této svátosti 14 let. Nabídněte tuto přípravu i těm, kdo jsou vlažní či nechodí do kostela pravidelně – je to možnost, jak probudit a posílit víru. Tuto přípravu mohou absolvovat i zájemci o křest, či ti, kdo ještě nebyli u prvního svatého přijímání (starší, nebojte se věku). Na setkání se těší P. František.

✱ **Modlitební společenství** bude v pátek 27. 1. od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

✱ **Farní den v Černotíně** se uskuteční v neděli 5. 2. Ve 14³⁰ hod. začne adorace, potom bude následovat přátelské posezení, prezentace a povídání o Světovém dni mládeže v Krakově a o pouti do Lurd.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 22. 1. do 29. 1. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle v mezidobí 22. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňka Indrucha k nedožitým 90. narozeninám, s prosbou o dar zdraví pro živou rodinu
	Černotín	9:30	Za † Jaroslava a Josefa Rekovy, rodiče, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † rodinu Škařupovu a Dostálovu a dvo
	Kunčice	14:00	Za živé a † farníky a občany Kunčic
Pondělí 23. 1. <i>sv. Ildefons</i>	Špičky	16:30	Za Josefa Susíka, manželku a dvo
Středa 25. 1. <i>Obrácení sv. Pavla, svátek</i>	Černotín	16:30	Za † Marii Šnejdrlovou, manžela, syna, 2 dcery, snachu, 3 zetě, 2 vnuky, dvo a živou rodinu
Čtvrtek 26. 1. <i>sv. Timotej a Titus</i>	Bělotín	16:30	Za Helenu Eichenseer
Pátek 27. 1. <i>sv. Anděla Mericiová</i>	Hustopeče	16:30	Za † Jana Majkuse, rodiče z obou stran, bratry, švagry a švagrové, živou a † rodinu a dvo
			Za Anežku a Františka Hostašovy živou a † rodinu a Boží požehnání a dvo
Sobota 28. 1. <i>sv. Tomáš Akvinský</i>	Černotín	17:00	Za † Marii a Václava Šnejdrlovy a živou rodinu
4. neděle v mezidobí 29. 1.	Hustopeče	8:00	Za rodiče Novosadovy, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za † Františku a Josefa Plesníkovy, syna Josefa, Zdenku Votroubkovou a Jaroslava Dröhslera, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Vaňkovy a Vykovy a dvo

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.